

M. 11321 : 1.

Kvinnor och brollop.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Voi var här boneman.

Det skulle vara en förvärdig person, ofta var det samma, som fick vara det.

På en man hade till
att han ville ha en flicka i
dam och den gården skickade
hans en boneman dit. Boneman-
man kläddes sig likt gammal och
gick till gården där flickan var
och framförde ärendet till fö-
äldrarna och flickan svarade
såga mig fåti här: "Den och den
mannen har skickat mig hit
och vill veta om han han få-

den och den flickan." Föräldrar-
na ville heller gifta den älskta
flickan först. Det ansågs vara
litet skam, om hon blev föd-
givaren. "Bönicomaténen skulle
härdas när hon kom, anhingin
har sikt på eller nej." "Vi tänker
för brudt, men vi vill inte ha
den karlen," svarade de röga. Brö-
mannen skulle härdas. Sade
föräldrarna och flickan ja och
hans gladdigt åstad till din, som
shickat honom. "Om ska du gå
dit och fråga, för den flickan ja
din." Och karlen reste dit
Sedan blev ni förlovaringen i
flickans hem. Då var släkten med

M. 11321 :3:

När de var fästovade, var de till
hälften grilla. Då var det närl
allt brista. De som brökt mäste be-
bala den anden något slags shadel-
sländ. Vid fästovningarna skulle
flickan ha skärkor, det var
någ, och några andra smärken.
Det hällades jägarvä. Täldsta seder
räckte de över i en prang, jägarvä-
prang. Jägare har också en jägarprang
som var så fri. Den var av fint
rämskafockskinn, stickad med
silke och ett möte opprikning. De
var nöjda på 1700-talet. Vid
fästovningarna hade de fästovning
grilla.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 11321 : 4.

Sedan stod pi siden till
bröllopet. Lyxigt var i flickans
församling. Andra lyxigtsonda-
gen varit fastfolket till en annan
kyrka och var visfastfolk i den
kyrkan.

Så kommer bröllopet i
bendens hem. De bjöd på det sät-
tet att en man eller kvinna
gick omkring och bjöd släkt och
godt vänner. Namn skulle gå och
visa "välkomma till bröllop den
och den dagen". Så samlades de
till bröllop. Var det nära kyrkan
vigdes de där annars i hemmen.
Gästerna kom hörandes eller gän-
de. Var och en, som kom till

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

bendgårdens far brudkank. Vid
lysmötet gav man mig en
brudkanken var mest ponga,
men det förmöde också vara en
rocke, därför dock inte liknande.
Vidigare när de hade förmis med
sig gav de mit brudkank.

2. Brudarna var varthlädder i
min barndom.

Bisölagsmäldagen bestod av
olika väster, nog var det till-
räckligt tillfogat. Prästen gjorde
nog fal, och där förmöde vara and-
ra också. Bendparet satt till
bordet vid översta bordsrändan, och
nedan satt gästerna, som de
varo släkt till.

De hade fö-
rmis åtmin-
stone, när jag
var 30 år.

M. 11321 : 6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1. När gästerna kom till bröllopet
gärdet var där spelmän och för
gaevi skräck, som kom, spelaell
ham en bröllopsvisa. Men han spe-
lade aldrig, när de gick till kyrkan.
De hörde eller gick till kyrkan.
Det kallades stass.

De buskade löva och sätta
upp björkar, och fanns mitte det,
räkte de granae.

3. När du åt, var dock dans.
Buden och buderinnaner skulle
dansa först, sedan skulle de dansa
med alla. Under dansen bjöds
det på vin och kakor, manfolken
fick grogg.

De som mitte hade tanjat

M. 11321 : 7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hem, erste hem på natten. De
andra sätta sig i biölborgsgårdens
och hos grammarna.

Fidom samlades de på
morgonen och fortsatte festen. Det
första karlarna sätta sig på morgonen
var en boktar upp, brämme och
malort och rakeri, så att det
blor brunt.

De som inte skulle vara
med om fyllningar dagar efter,
dog adjö. Nästa dag kom grammarna
från byn, dit bondparet skulle,
och hämtade med häst och vagn
och fädel henne välvkommen.

Om det var lång väg,
brände de försidane. Det var jättekörk

M. 11321 : 8.

mina föräldrar fala om. Föräldra-
ma skulle vara ganska klädda och ha
de bästa hästarna. De red ett hys-
ke före och öppnade alla död. De
red till den gårdar dit brud-
skulle, men de gick ej av hästar-
na. De annälvale allt om kon-
nar brudföljet. Så skulle de ha
ett glas vin eller en sup medan
de satt på hästun. När de tog
den saade de: "Skål nu kommer
brudföljet!" och slängde glaset
mögl i luften så att de krossades.
Sedan vände de om igen och
möts brudföljet.

Brudföljet hörde med
bruden och brudmannen fört och

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M.11321 :9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mämnat eftersökt flygflasch med
så många vagnar som hon var
rik till. Om det var 6-7 flygflask
såe hon mycket rike. På första
vagnen stod bjudsängen, nära stolar,
varan med libbokhör. hornar, hästar
Det kunde fått vara på minidre,
men det skulle stå sista sak
på varje vagn.

I den byn där kom till,
hade de eftersökt airport. Det kunde
de göra med de vagnar också, om
de var bekanta. När jag tog min
flyg, 1898, var där 12 airportar.
Tägna var 1½ mil. De böjde
samt många träd björkar till en
airport. Fram förran hängde det

M. 11321 40.

en komma i en skör färd. När
man hörsle igenom tog bruden
den.

När de flyttade, skulle de
skriva för hässan. När de sköf-
skulle man stanna och brida dom
på örn och hajar. Si hadde en
stor korg stående där framme, när
ni åkte. Det är ungefärlig 20 år
sedan skriftnissem förvann.

Det var farligt för öken blor
räddla. Så det blir förbjudet att
skriva:

I byn där du skulle bo,
var det välkorrna. Dindoromm-
släckningas skulle brida när vilkomm-
na, och där fortsätts festlighet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 11321 .11.

terna med god mat, spel och
dans till fristam dag.

Om det regnade, räde man:
Det är bra, det regnar sikkedan på
m.

Hall dessa minnitidor
från ett barn före 9 minnader,
skulle de bclala till kyrkan. Den
skattan kallasles särhastkatt. Det
var bokta, när jag var m.

Det var en historia om
ett brudpar som skulle vigas i
Gymnöps kyrka. Dunder blor
berglagen på Gymnö, när hon
skulle åstad och vigas i kyrkan.
Gymnö är en liten holme mitt
i Vismosse i Leksands socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 11321 :12.

Dödsfall och begravnings-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lsf. 70.

så snarlv någon död,
skulle liket givnas pålägg. Det föro-
löde var totiflade, skulle de nekas.
De skulle ha ett vackerl huvud på
och ett fint läkars om. Det skulle
göras inom lummarna hundr skyr-
ma. De skulle ha en psalmbok och
en blomsterkrans i handen. Så
snarlv sig göras läk skulle snicka-
ren göra kista. Innan de hade
kistom låt de den döde poi ett
sofflock med ett läkars om.
På det varmt satte de en kittel
med kallt vatten under, som
de bytte. De satte läkaren för

M. 11321 :13. -

förflyttning i likammrötet. Man hade
kris på ett litet bord. De fanns
med begravningsgästerna hem.

När man förstod att nä-
gon hade hukat, skickades man
gåmma efter prästén. Att någon
döll spred sig förl mellan gästarna.
Det undslipades också genom bud,
som tilldelat, som de förd till begravnin-
gen.

När liket var nöjd, sjöngs
dås gämma en begravningspsalm. Det
var huvudsakligen felk, som gjorde det.

Jag har sett en död flicka
i 80-årsåldern, som halle mycken-
hems och mycket i handen.
Hon hade mito slöja, men trädde

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mynchel gräckert här, flåtal. Det var
här i Väggården. (Mässan kom
till Väggården 1898)

Dé hade aldrig likvaka.

På begravningstägarna kom,
fog de locket av kisteln för att
de skulle få se den döde. Någon
gammal skräckde också komma och
söga: "Vårja se liket?"

Det kräckde hänta, att
ett likt barn också dött i gjömm-
skarpt eller ett odullspänget fos-
ter. Då sattes det in bredvid den
andra kisteln.

Kvin som helst hade locket
på kistan. Det kräckades på? Det
var här i kistlocket och kistom-

M.11321 : 15.

Skrivvana var ett emaljprat, gjort
med pors.

Tid bgeärmningen var en
falsomom. Han talade för liket,
minom del bars nt, och man sjöng
en psalm.

Om sjöng han sig varit
med om, att de bar liket på
bår. Det var i Degelberga. Fag var
fem ai. Det var min grälfar
som var död. Därin var värt-
målad förmögen bed som med
shörger rörde barneté länga på
aklarna. Nyra man baro. På barneté
de orkade na finna fyra andra fa-
fall. Sedan fler del likvagn.

Det handlade i Götinhult i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 11321 :16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hörred, att de hade troj lik samm-
tidigt man bara en bär. Då sprika-
de de band under den ena hixtam,
och sprikaade fast stängor. Men
det gick illa, för bandet brast,
och lockade spikar, och band
kom ur.

De skulle helsl ha varla-
mästar. Ytteri pustlavrare före
liknagnum.

Så snart de tog liket av
liknagnum vid kyrkan mötte
klockaren vid kyrkogårdsgrindens
och sjöng: Jag går nuol döden,
var jag där.

Eva härre bar liket. De
hade lyster. Det var vita dukar,

M. 11321 :17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

som var räckel växla. Rika bönder hade begravningslistor och lämnade m. Den som lämnade dom skulle hänta dem om de smittades m.

Priäster mötte vid

graven. Jordförsamlingen var alltid vid graven. De grävningssändslyra, karlarna öste igen graven. Två märkande krimmar var "påbussar".

De skulle stå tillbedds vid graven.

Deras plikta var att, när liket sattes ner i graven, ta emot de das duharna. Kistan sattes ned med hjälp av listerna. De stod och höll dom, medan de lylldes gravan.

Ten era "påbussen" skulle ha en pasic med fin art sand, den andra

M. 11321 :18.

ene att sätta över graven.

Vid trappan på huset där
nästan dött och vid husehöörern sat-
te mera gravar. Graven var täckt
med grönis invändigt. Vid gårdar,
där de skulle förbi med liket, tule-
de grönis, så att det bildades ett
kors i mitten och blommor vid
sidorna på vägen.

Dagen efter eller så fort
det gick att ordna, var det själ-
vingsmäss. I min barndom gick de
från gården och enigde eller lekte
tills klockan självensmäss är mellan
10 och 11. Det är väl 10 min. Det
har alltid varit så.

När folket gick från graven,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 11321 : 19

skulle migalen enja. Ringaren
och stödgläraen skulle ha betalt.
Ringare och glävare var gärna
med på begravningshalaset.

Första emningen skulle migas
varandra dag en månad, möjlig
ett bråd. Det skulle rockman göra.
Jag minns, när omni före gick och
migde för Karl XV. Det är den
ender gäringen jag minns det har va-
nit. Var där lik häri rockman
samtidigt migde de för det foist.

Lika långsam, som det
gick till tynkan, lika fort gick
det tillbaka. Så fort sig gjöra läk,
blev det begravningsmöld. Sörs
hade de två dagars avsöd. Det

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 11321 :20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

har på varit med pāi. På häxel
de formning med sig. Det var
stek, rökb stek blötkes ut och rökb.
Ls på jäm, rokcharhaka nisengrot
mild med hancl, ell pāi hakor
rökb bröd. Giökm och ^{rochur} hakan hade
de i en korg, brödet och hakon
i tvånpaiar. Det var en grann
räck ihopnydd i båge ändor med
ell häl varit pāi. Så lade man
steken i ena ändan, brödet i den
andra, snodde om häxisen pāi
mittin, så hundde man baia
den öre i axeln. Pāi man hade
nat med sig oft i mäcken, hundde
man också ha en sädan. Varje
kvinnan skulle dela sin formning.

M. 11321 :21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ingen ville rasa den samiske. De skulle överflygla varandra. De hade så stora sockerkakor. När det kom in på bordet fick kvinnan dela med en kniv och själv ta en bit först och sedan hära till de andra. Det var en kvinna, som bodde på en gård som hette Bräne. Hon hade också en stor hönna. Hon fick hära den ihjäl. När alla fått ravin bit, släckte hon fram ljusen och körde dem: "J, tack var Gud, att det långlevarde "drävenskaret" varit shigan ikrig!"

Den som gjorde begärning,
skulle vara luffisk och svartsoppa.

M. 11321 : 22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När de kom och skulle ha borgare -
mänsklig mästare, hörde talesmannen tal
och sjöng en psalmvers: "Jag gav mot
döden var jag där" eller sann annan
"Att ^{fog} gläden uppmagas och din vän
med dess dyrbar förminner - - -
- - - Här (hon) kommer
jag till dig igen.

Och hon kunde fala så:
"Minna hära varinna, om han vi
vite, omgåva moten som de o -
skälige dyrken, utan vi ska
bedja, att Herrans hovor, rika
givor, ska vara os till välsignelse
- - " Sedan var där något som
jag har glömt. Så sjöngs där en

M. 11321 : 23.

målfickspsalm. Namn rade mägfar
i. Namn hade väl lärk ni det.
Det kunde väla likt för åldre
och yngre. Det kunde hänta att
salesmannen blev full. Salesman
har de haff i mina ai.

Över vatten och i
det till grannarna. Nästa dag skulle
det vara se måldöder. Rålsoppa
och hufvud och förringen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV